

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 35. Laudanensis Episcopi instructiones Pastorales, & contentio inde
orta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII. pensa, ejusque mandatum palam
A. C. 1732. latum erat, Ludovicum Regem
 justam concitavit iracundiam, quoq;
 die prima Maij per sanctioris sui Se-
 tis edictum declaravit, hoc Parla-
 mentum decretum, utpote omnibus honestis
 & submissionis regulis, legibus & co-
 suetudinibus contrarium, omnino u-
 lum nulliusque esse roboris, hanc ut
 Regis declarationem mox Parla-
 mentalis inferendam esse,

§. XXXV.

Laudanensis Episcopi instru- Pastorales, & contentio inde exorta.

Interim potissimi ex Franciæ Episcopis
 summo dolore affecti, deplo-
 bant, quod præcipuum suæ digni-
 tis depositum sibi solis a Christo De-
 mino commissum ipsis tam impune tu-
 que frequenter per laicorum manus ex-
 peretur: præ ceteris vero suam ani-
 amaritudinem Zelumque moderantur
 impar erat Stephanus Josephus de
 Farre Dux atque Episcopus Laudan-
 sis, qui per integrum triennium ne-
 pepercerat labori, ut suam Diœcesis
 a Jansenianis erroribus, qui altas id-
 em egerant radices, funditus expul-
 garet: Eo fine jam anno hujus saecu-

trigesimo die quinta decima Novem- Sæc. XVIII.
bris encyclicam edidit epistolam de A.C. 1732.
submissione Constitutioni UNIGENITUS
Et de immota fide subditorum suo Principi
debita, neconon de sacratis Episcopalis di-
gnitatis juribus. Sæpius etiam suo po-
pulo inculcabat, præfatam Constitu-
tionem velut fidei Regulam in Ecclesia
esse receptam: Inde Parlamentum Pa-
risiense suam in Episcopos jurisdictionem
exercendi ansam avide arripuit,
moxque die vigesima Februarii anni
sequentis publico edicto hanc episto-
lam distribui vetuit: Hoc comperto
Episcopus suarum partium esse censebat,
ut impugnatam Episcopalem auctori-
tatem ab usurpatione vindicaret, &
Ecclesiæ, a qua eam accepisset, resti-
tueret; die ergo vigesima quarta ejus-
dem Mensis Instrunctionem Pastoralem
edidit, in qua fideles ad obsequium
hortatus, de potestate Episcopis a Deo
concessa non minus solide, quam eru-
dite egit. Hæc tamen Episcopi con-
stantia adeo non fregit obfirmatum Par-
lamenti animum, ut etiam die secunda
Martii hanc instructionem acerbiore
adhuc, quam erat primum, edicto
damnaret: Ne vero iterata hac usur-
patione vel Parlamento jus accrescere
videretur, nec Diæcesani finistram de
suo Pastore opinionem sensim imbibe-

N 5

rent,

Sæc. XVIII. rent, hic idem Præsul hoc anno du
A.C. 1733. edidit Pastorales literas, & quide
primam die decima Maij & altera
prima Julii. In utraque validis
pido argumentis demonstratum ibi
quod Parlamentis Nationes docen
Magisterium non sit demandatum, n
judicibus Laicis res fidei dijudicata
potestas competit, nec ipsi, quid p
fidei regula habendum, discernendi
habeant, his solide comprobatis
dicta anathematis poena omnibus
Diæcesanis inhibuit, ne cuncta
Parlamenti decreta, sententias,
deductiones legant. Quo demum
cessu Zelosissimus hic Præsul causa
Domini propugnaverit, anno sequente
recensebimus.

§. XXXVI.

*Parlamenti Parisiensis querelæ con
nuperum Regis edictum.*

His Laudanensis Episcopi argumen
tis Parlamentum unguem in ultro
eo altius insigi sentiebat, quo certe
sibi persuasum habebat, intrepidus
hujus Præsulis animum fortius fu
incitatum ipso Regis edicto, quo nun
quam declaratum, ejusmodi res
forum Parlamenti non pertinere.
ergo potestatis, quam sibi arrogabat.